

บทที่ ๕

สรุปผลวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ปัญหาการยุติการหย่อนการศึกษานอกระบบในประเทศไทย" มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับงานยุติการหย่อนการศึกษานอกระบบในความมุ่งหมายและประเภทของภาคสมัครที่ผลิต เครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ปฏิบัติงานยุติการหย่อนการศึกษานอกระบบ วิจัยจำแนกการมสธ งบประมาณค่าใช้จ่าย ปริมาณการ มสธ ที่พบสถิติและความคิดเห็น ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของกรมยุติการหย่อนการศึกษานอกระบบ และศึกษาถึงความคล่องตัวในการปรับปรุงงานของหน่วยงานผลิตต่าง ๆ เพื่อนำเอาข้อเสนอแนะเหล่านี้มาใช้เป็นแนวทางปรับปรุงหน่วยงานยุติการหย่อนการศึกษานอกระบบต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. กลุ่มประชากรคือหัวหน้าหน่วยผลิตผลิตศึกษาของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและการศึกษาระดับสูง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีกรมยุติการหย่อนการศึกษานอกระบบให้สัมภาษณ์การศึกษา เป็นประชากรทั้งหมด ๕๑ คน

๒. สร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นคำถามในการสัมภาษณ์แบบ Structure Interview และได้เก็บแบบสอบถามในวงกว้างทั่วทุกชั้นด้วย

๓. ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรที่อยู่ต่างจังหวัด ส่วนในนครและนครบุรีใช้วิธีการสัมภาษณ์ ต้องใช้เวลาประมาณ ๕๐ วันจึงได้ข้อมูลครบตามกลุ่มประชากรที่ถึงเป้าหมายไว้

๔. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแยกออกเป็นตาราง แล้ววิเคราะห์หาค่าสถิติเป็นร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย

๕. นำผลของการวิจัยมาอภิปราย

ผลของการวิจัยขอสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมาย และประเภทของภาพยนตร์ที่ผลิต

ภาคบริการการศึกษาที่มีการผลิตมากที่สุด ได้แก่ภาพยนตร์เผยแพร่ถึงกรรม
และผลงานของทางสถาบัน ส่วนภาคบริการที่ใช้ในระบบการศึกษา โดยตรงนั้นยังมีการผลิต
น้อยกว่าที่ควร

เครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ปฏิบัติงานในการผลิตภาพยนตร์

๑. กล้องถ่ายภาพยนตร์มีใช้กันในทุกหน่วยงาน มากน้อยตามขนาดของหน่วย
งานนั้น ๆ กล้องที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือกล้อง Bolex รองลงมาได้แก่กล้อง
Bell & Howell และกล้อง Quacer ไขว้กันที่สุด

๒. มีหน่วยงานที่มีกล้อง ๔ มง. ใช้อยู่เพียง ๕ แห่งเท่านั้น และกล้องที่ได้
รับความนิยมนมากที่สุด คือ กล้อง Canon รองลงมา คือ กล้อง Bolex และกล้อง Bell &
Howell ได้รับคามนิยมน้อยที่สุด

๓. ความเอาใจใส่อุปกรณ์ประกอบกล้องที่มีใช้กันมากที่สุด และมีกล้องที่ (ทำเอง)
ใช้อยู่เพียง ๑ ชุดเท่านั้น

๔. หน่วยงานผลิตภาพยนตร์ส่วนมากมีเครื่องวัดแสงใช้ มีอยู่เพียง ๒ แห่ง
เท่านั้นที่ยังไม่มีเครื่องวัดแสงใช้ เครื่องวัดแสงที่นิยมใช้มากที่สุด คือ เครื่องวัดแสง
Weston รองลงมา คือ Lunasix ส่วนเครื่องวัดแสงที่ได้รับความนิยมน้อย
ที่สุด คือ Horwood

๕. อุปกรณ์แสงสว่างที่ใช้กันมากที่สุด ได้แก่ หลอดไฟโคโตนัล รองลงมา
ได้แก่ หลอดไฟโคสพอด และหลอดหลอดคาร์ทริดจ์ไอโอดีนที่ใช้กันน้อยที่สุด

๖. เครื่องล้างฟิล์มภาพยนตร์ที่มีใช้กันส่วนมากเป็นแบบตะแกรง และมี
เครื่องล้างฟิล์มแบบอัตโนมัติใช้กันอยู่เพียง ๘ เครื่อง แต่ที่ชำรุดเสีย ๒ เครื่อง

๗. อุปกรณ์ตัดต่อมีใช้กันทุกหน่วยงาน ส่วนเครื่องตรวจฟิล์มมีใช้อยู่เพียง
๒ แห่งเท่านั้น และหน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่มีการใช้ฟิล์มตัดต่อร่วมกัน

๘. มีหน่วยผลิตภาพยนตร์ ๑๘ แห่ง ที่มีเครื่องบันทึกเสียงธรรมดาใช้กัน

เครื่องบันทึกเสียงภาพยนตร์แบบ Magnetic และแบบ Optical มีใช้งานอยู่เพียง ๒ แห่ง และมีเครื่องรวมเสียงไว้ด้วยกันเพียงแห่งเดียวเท่านั้น

๕. อุปกรณ์เสียง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการผลิตภาพยนตร์มีมากที่สุด ได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ มีหน่วยงาน ๓ แห่งที่ยังไม่มีเครื่องฉายภาพยนตร์ รองลงมาได้แก่เครื่องฉายฟิล์มสตูดิโอ มีอยู่ ๒ แห่ง งาน ๑ แห่ง อุปกรณ์ที่มีน้อยที่สุด คือ เครื่องถ่ายภาพ Animation และเครื่องถ่าย Time-lapse

๖. สถานะที่อำนวยความสะดวกที่มีมากที่สุด คือ ห้องฉายภาพยนตร์ มีหน่วยงานผลิต ๒ แห่งที่ยังไม่มีห้องฉายภาพยนตร์ และยังมีหน่วยงานที่ไม่มีห้องปฏิบัติการด้านเสียง ๑๘ แห่ง และมีห้องปฏิบัติการด้านเสียงและห้องบันทึกเสียงน้อยที่สุด

โดยสรุปแล้วสามารถกล่าวได้ว่า หน่วยงานผลิตภาพยนตร์ควรพิจารณาจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานะที่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่สำคัญ ๆ บ่อยครั้งมาก จึงเป็นอุปสรรคต่อการผลิตภาพยนตร์เป็นอย่างมาก

วิธีดำเนินการผลิต

๑. ผู้ที่ปฏิบัติงานหัดใหม่อาจจะผลิตภาพยนตร์เรื่องอะไร ประเภทใดนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับผู้บังคับบัญชาสูงสุดในหน่วยงานที่หน่วยงานผลิตภาพยนตร์นั้นสังกัดอยู่ รองลงมาได้แก่ หัวหน้าหน่วยงานที่เสนอให้หน่วยงานผลิตภาพยนตร์ช่วยผลิตได้ อันด้วยเหตุช่วยนิสิตนักศึกษา เป็นผู้คิดเรื่องขึ้นแล้วจึงหาอาจารย์ผู้สอน

๒. ในการผลิตภาพยนตร์ ส่วนใหญ่มีการเขียนบทภาพยนตร์ก่อน รองลงมาได้ทั้งที่ละโมภีการเขียนบท และมีหน่วยงานที่ไม่มีเขียนบทภาพยนตร์น้อยที่สุด

การบริหารงาน

๑. ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการผลิตภาพยนตร์ และหน่วยงานผลิตภาพยนตร์ส่วนใหญ่ คือ แชนลิสโทรทัศน์ศึกษา

๒. หน่วยงานผลิตภาพยนตร์ส่วนใหญ่มิได้มีเจ้าหน้าที่เสียง ๑ - ๓ คน และส่วนใหญ่เห็นว่ายังมีเจ้าหน้าที่ไม่พอ

๓. ขาดช่างเทคนิคที่มีความรู้ความสามารถมากที่สุด รองลงมาขาดเจ้าหน้าที่เขียนบทภาพยนตร์ และช่างเขียนบทกำลังงานและบุคลากรน้อยที่สุด

๔. เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในงานผลิตภาพยนตร์ต่ำกว่า ๕ ปี และมีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ ๑๖ - ๒๐ ปีน้อยที่สุด

๕. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานผลิตส่วนใหญ่มิได้มีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ รองลงมาได้มีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และมีปริญญาเอกอยู่น้อยที่สุด

๖. หัวหน้าหน่วยงานโดยเฉลี่ยมีรายได้เดือนละ ๑,๖๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท ช่วงเดือนมีนาคม ๕๐๐ - ๑,๒๐๐ บาท และเจ้าหน้าที่เขียนบทภาพยนตร์มีรายได้เดือนละ ๒,๘๐๐ - ๓,๒๐๐ บาท

งบประมาณค่าใช้จ่าย

๑. หน่วยงานผลิตภาพยนตร์ส่วนใหญ่มิได้มีรายได้มาจากงบประมาณประจำปี รองลงมาได้มาจากหน่วยงานในเครือหรือเกี่ยวข้องได้กับหน่วยผลิตภาพยนตร์ให้ช่วยผลิตให้ และมีรายได้มาจากการรับจ้างผลิตหรือมีผู้บริภคให้ซึ่งมีน้อยที่สุด

๒. เงินรายได้ที่ใช้ไปเป็นค่าอุปกรณ์และเครื่องไม้ ๖๐ - ๗๐ % ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ๒๐ - ๓๐ % ค่าซ่อมบำรุงรักษา ๕ - ๑๐ % ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ๕ - ๑๐ %

๓. ค่าใช้จ่ายในการผลิตภาพยนตร์การศึกษาเล่าเรียน แบบไม่มีเสียงเฉลี่ย ชุดละ ๓.๒๖ บาท แบบสี ชุดละ ๕.๓๘ บาท ภาพยนตร์เสียงเล่าเรียน ชุดละ ๕.๐๑ บาท ชนิดสี ชุดละ ๑๓.๑๖ บาท

การผลิตภาพยนตร์

๑. ในปัจจุบันประเทศไทยได้โดยเฉลี่ยมีการผลิตภาพยนตร์เพื่อการศึกษ

มากกว่าอัตราเฉลี่ยต่อปีของเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว จนถึงปี มากกว่าอัตราเฉลี่ยต่อปีของเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว ภาวะชนกร์เสียง เพื่อการศึกษาที่มากกว่าอัตราเฉลี่ยต่อปีของเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว ชนิดสี่ น้อยกว่าอัตราเฉลี่ยต่อปีของเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว

โดยสรุปแล้วกล่าวได้ว่า ในปีงบประมาณที่ผ่านมา มีการผลิตภาพยนตร์มากขึ้นกว่าอัตราเฉลี่ยต่อปีของเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว

๒. การผลิตภาพยนตร์ส่วนใหญ่สร้างผล ๒๐ - ๕๕ % และหวังผล ๒๐ - ๓๐ % น้อยที่สุด

๓. ภาพยนตร์ที่ผลิตส่วนใหญ่ใจค้นฉบับสำหรับฉาย จะมีพื้นที่อยู่บ้างก็เป็นจำนวนน้อย

๔. ภาพยนตร์ที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์เจียม ถ้าจะมีละครบันทึกเสียงส่วนมากเป็นการบันทึกเสียงแบบไม่สัมพันธ์กับภาพ แต่ก็ไม่อยู่มาก ภารบันทึกเสียงแบบสัมพันธ์กับภาพอาจจะกล่าวได้ว่าเกือบไม่มีเลย

๕. การที่หน่วยผลิตภาพยนตร์ยังไม่มีการผลิตภาพยนตร์มางบประมาณ เพราะส่วนใหญ่ใช้ภาพยนตร์ของต่างประเทศ ที่ได้รับความช่วยเหลือมาในโครงการต่าง ๆ

ทัศนคติ และความนึกเห็น

หัวหน้าหน่วยงานผลิตช่างก็เห็นว่า การผลิตภาพยนตร์การศึกษาช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย ใ้โดยคุ้มค่า ทำให้ได้ภาพยนตร์ที่ตรงกับเนื้อหาวิชา วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในบ้านเรา

ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตภาพยนตร์การศึกษา

๑. ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้งานผลิตภาพยนตร์การศึกษาไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร เนื่องจาก ขาดช่างเทคนิคที่มีความรู้ความสามารถ
๒. งบประมาณไม่เพียงพอในการ จัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ
๓. ขาดสถานที่อำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการผลิต

๔. ไม่มีโครงการและวิสัยประสงค์ของกรมผลิตน้ำอย่างแน่นอน
๕. ยังไม่มีการวางสายงาน และการบริหารงานจากกรมผลิตน้ำอย่าง เป็นระเบียบ
๖. ขาดผู้นำที่มีความสามารถ และให้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานผลิตน้ำของกรม การศึกษา
๗. เจ้าหน้าที่ที่รับรายได้ต่ำมาก
๘. มีงานนอกเหนืองานในหน้าที่มากเกินไป
๙. ขาดความร่วมมือระหว่างสถาบันที่มีการผลิต
๑๐. หน่วยงานผลิตน้ำตั้งอยู่ในระยะก่อตั้ง จึงยังไม่ค่อยมีผลงาน
๑๑. ขาดการสนับสนุนทางด้านกำลังใจจากผู้บริหารงานชั้นเหนือขึ้นไป
๑๒. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานครั้งนี้ จึงไม่ได้รับความสนับสนุนเท่าที่ควร

ความถ่วงดุลในการปรับปรุงหน่วยงานผลิตน้ำของกรม

๑. ต้องการให้มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือที่เพิ่มเติม
๒. ต้องการให้มีศูนย์ผลิตน้ำของกรมที่ถกมาในระดับชาติ หรือระดับสายงาน
๓. ต้องการให้มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับหน่วยงานผลิตน้ำของกรม การศึกษา

โดยเสาะ

๔. ต้องการให้มีการเพิ่มความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่
๕. ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นให้สอดคล้องปริมาณของงาน
๖. ต้องการให้มีการสร้างสถานที่ที่จำเป็นต่องานผลิตน้ำเพิ่มขึ้น
๗. ต้องการให้มีการวางโครงการสายงาน และวิธีบริหารงานของ

หน่วยงานผลิตน้ำของกรมอย่างแน่นอนและเป็นระเบียบ

๘. ต้องการความสนับสนุน และการเห็นความสำคัญจากผู้บริหารงานชั้นสูง
๙. ต้องการผู้นำที่มีความสามารถและให้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานการผลิต

- ๑๐. ค้างการ ให้มีการ เสิร์ชมายด์ให้กับเจ้าหน้าที
- ๑๑. ค้างการ ให้มีการลงนามที่ร่วมใจหน้าทีโดยตรง
- ๑๒. ค้างการ ให้มีการขบปะหรือระดมระหว่งเจ้าหน้าทีของหน่วยงานมจิต

ต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้พบปัญหาและความต้องการ ในการ ปรับปรุงงาน
ทางด้าน การผลิตอาชยมนตรี การศึกษาสายประ การ ค่ายกั. เป็นต้นว่าปัญหาทางด้านการ
ผลิต การบริหาร งบประมาณ ค่าสังคน ตลอดจนวัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ
ผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะขอเสนอแนะบางประการที่อาจจะนำไปปรับปรุงงานทางด้านนี้ของ
กรมการศึกษาสงฆ์แล้ว ๔ ประการด้วยกัน คือ

ก. ด้านการผลิต

๑. จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบถึงส่วนที่ของ
อาชยมนตรี ๔ มม. ในค่ายต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือและวัสดุที่ใช้มีราคาถูก
สามารถที่จะซื้อเสียงได้ถูกร ระบบเช่นเดียวกับอาชยมนตรีขนาดอื่น ๆ เครื่องฉายได้
ง่าย แลมีค่าเล็กนักเรียนหรือผู้ที่ไม่เคยใช้กับการฝึกอบรมวิธีใช้มาก่อน แลยก็สามารถ
ฉายได้ ถ้าเป็นแบบ Super-8 ราคาที่ใ้จะเฉลี่ยก็ไม่แ้ค่าอาชยมนตรี ๑๒ มม. และอาช
ยมนตรีการศึกษาในเรว่าใช้ฉายกับกลุ่มนัก เรียนที่พิเศษมากไม่ใหญ่มากนัก จึงสามารถนำอาช
ยมนตรีขนาดนี้ไปใช้กับบางเพียงขอ ประกอบกับมีขระนี้วงการอุตสาหกรรมที่ผลิตอุปกรณ์
เครื่องมือ และวัสดุเกี่ยวกับอาชยมนตรีต่างก็ให้ความสนใจ ใ้ความสำคัญที่อาชยมนตรีขนาดนี้
และใ้มีการผลิตสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวออกจำหน่ายอย่างกว้างขวางเพื่อเหมาะเทียมกับอาช
ยมนตรีขนาดอื่น ๆ และคาดว่าในอนาคตอันใกล้ก็จะมีวัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ นวัตกรรม
เช่นเช่นเช่นเดียวกับอาชยมนตรีขนาดอื่น จึงสามารถที่จะกล่าวใ้ได้อย่างมั่นใจว่า อาชยมนตรีขนาด
Super-8 นี้ จะกลายเป็นอาชยมนตรีเพื่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต่อไป

สำหรับในประเทศไทยเรา ซึ่งไม่สามารถที่จะมีสตูดิโอ เครื่องมือและวัสดุต่าง ๆ เหล่านี้ใช้เองได้ และราคาก็แพงกว่าประเทศที่มีราคาสูงมาก ประกอบกับฐานะทางเศรษฐกิจ ทำให้เราคงต้องประมาณอย่างประหยัดที่สุด และไม่ได้โดยผลจากการลงทุนได้มากที่สุด ถ้าจะมีการผลิตภาพยนตร์การศึกษาใช้เองอย่างกว้างขวางแล้ว ภาพยนตร์ขนาด Super-8 จะสามารถสนองความต้องการนี้ได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีความร่วมมือชอบและมีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาอมตวาทที่จะตัดสินใจเสียแต่ขั้นนี้ ที่จะกำหนดให้ภาพยนตร์ ๘ มม. เป็นภาพยนตร์การศึกษาในประเทศไทย และควรจะได้มีการตัดสินใจเสียแต่ขั้นนี้ เพราะถ้าเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ของภาพยนตร์ขนาด ๑๖ มม. ขณะนี้ยังมีอยู่ในมามากนัก เครื่องมือและอุปกรณ์บางอย่างก็สามารถนำมาไว้ในกิจการภาพยนตร์ขนาด ๘ มม. ได้ ภาพยนตร์ ๑๖ มม. ที่มีอยู่ในขณะนี้ก็ไม่มากนัก และเป็นเรื่องเก่าล้าสมัยเสียเป็นส่วนใหญ่ ถ้าจะมีการตัดสินใจเปลี่ยนไปใช้ภาพยนตร์ ๘ มม. เสียแต่ขั้นนี้ก็ไม่น่าจะมีอะไร ก่อปัญหาอะไร ก่อความยุ่งยากในการศึกษามากกว่า แต่ถ้ายังไม่มีการตัดสินใจในขณะนี้ เข็มวันก็จะมีอุปกรณ์ เครื่องมือ และภาพยนตร์ ๑๖ มม. เหลือมากขึ้น เมื่อถึงระยะนั้นแล้วก็จะเปลี่ยนแปลงได้ยาก

๒. ควรจะได้มีการผลิตภาพยนตร์ประกอบการศึกษาให้มากขึ้น

๓. ด้านการบริหาร

๑. สมควรจะได้มีการตั้งเป็นศูนย์ผลิตภาพยนตร์การศึกษาระดับชาติ หรือระดับสายงาน เพื่อเป็นการรวมพลังอุปกรณ์ เครื่องมือ ค่าสังคนและค่าสิ่งของประมาณซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดไว้ในที่แห่งเดียวกัน การตั้งเป็นศูนย์เช่นนี้ในบางประเทศได้มีการดำเนินการและได้ร่วมมือสำเร็จมาแล้ว เช่น The Film Division of India. หรือ Film Unit ของมาเลเซีย

๒. ถ้าจะคงมีหน่วยผลิตภาพยนตร์แยกกันอยู่ เช่นมีวชิรพันธ์แล้ว องค์กรหน่วยควรจะมีโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานผลิตไว้อย่างแน่นอน และควรมีหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานผลิตโดยเฉพาะ

๓. ควรจัดให้มีการประเมินผลของฟิล์มที่ผลิต เพื่อรวบรวมผลมาพิจารณา
ปรับปรุงการผลิตต่อไป

๔. จัดหาข้อสนเทศเกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ เช่น วารสาร ตำรา ให้
เจ้าหน้าที่ได้ศึกษาหาความรู้

ค. งบประมาณ

๑. ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในเรื่องการผลิต ค่าเครื่องมือ
อุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ให้เพียงพอับความต้องการในการดำเนินงาน

๒. ถ้าหากงบประมาณมีจำกัด ก็ควรพยายามติดต่อขอความช่วยเหลือ
จากองค์การต่างประเทศ เช่นที่ประเทศอินเดียและมาเลเซียได้รับความสำเร็จมาแล้ว
โดยขอความช่วยเหลือทางความรู้ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ และทุนสำหรับให้ช่างเทคนิคไป
รับการฝึกอบรมในประเทศที่ได้ความช่วยเหลือ โดยทำแผนอรรถาการที่ต้องการ เป็นโครง
การไปยังองค์การหรือรัฐบาลต่างประเทศ เช่น ขอสหประชาชาติ สหประชาชาติ สหพันธรัฐ-
เยอรมัน หรือ ญี่ปุ่น

ง. ค่ากำลังคน

๑. ควรจัดให้มีการเพิ่มอัตราค่าจ้างคนที่ยังขาดแคลนอยู่ โดยเฉพาะช่างยิง
ช่างเทคนิคที่มีความรู้ความสามารถทางให้เป็นอย่างดี

๒. ควรจัดให้มีสถานการศึกษาวชิการผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง เพื่อผลิตช่าง
เทคนิคให้มีความรู้ความสามารถออกไปปฏิบัติงานผลิตภาพยนตร์ในชั้นมาตรฐานได้อย่าง
แท้จริง เช่น Film Institute of India, Poona ของ Ministry of Infor-
mation and Broadcasting Government of India

๓. ถ้ายังไม่สามารถที่จะจัดตั้งสถานการศึกษาวชิการผลิตภาพยนตร์โดย
เฉพาะได้ ก็ควรที่จะได้มีการปรับปรุงในล้านเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ของสถานการศึกษา
ที่มีการสอนวิชานี้ให้สูงขึ้น เพื่อให้ได้ผลิตช่างเทคนิคและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
งานผลิตภาพยนตร์ที่มีคุณภาพให้ล้นวงการนี้ซึ่งกำลังขาดอยู่เป็นอันมาก